

unei ocini, în ziua de 23 martie 1587, la Nicorești, figurează și un Grăjdean ⁴¹. La începutul sec. al XVII-lea, în ziua de 10 iunie 1607, într-un act de cancelarie, printre boierii martori se poate citi și un Grăjdan din Birlad ⁴². După cum se va vedea, numele de Grăjdan îl vom întâlni la Birlad pînă în cursul sec. al XIX-lea, ceea ce ne îndrituiește să credem că a existat acolo în permanență o familie cu acest nume.

Mult mai tîrziu, la 10 aprilie 1650, Vasile Lupu întărește lui Iordache, mare vistiernic, ocină la Cîrligi (ținutul Neamțului). Printre martori se află și boierul Grăjdan, feciorul lui Ionașco Verdeș ⁴³. Peste un an, în iunie 1651, un Grăjdianu, fiul lui Gavrilă din Bizin, vinde lui Apostol, fost mare pitar, o ocină și un heleșteu în ținutul Orheiului ⁴⁴.

Tot în această vreme, a trăit în tîrgul Birladului, un pisar cu numele de Grăjdean, care a făcut o copie a Răspunsurilor lui Varlaam după Catehismul calvinesc. „Писал Грѣжданъ въ тѣхъ Бѣлладѣхъ”, adaogă el pe unul din textele religioase, luate cu el în pribegie de Gheorghe Ștefan ⁴⁵. Într-un zapis din 15 sept., 1661 e vorba de asemeni de un Grăjdan ⁴⁶, iar patru ani mai tîrziu, adică la 12 martie 1665, Hinchichim, feciorul lui Grăjdianu, cupeș din Birlad, dăruiește lui Toader Paladi partea lui de ocină din sat dela Mînzăți (Tutova) ⁴⁷. La 6 august 1665, Istratie Dabija întărește lui Toma Cantacuzino, mare vornic al Țării de Jos, stăpînirea peste părțile sale de ocină din Popești, lăsînd lui Dumitrașcu și nepoților lui să-și țină părțile lor, fără ale lui Grăjdan ⁴⁸.

Mult mai tîrziu, la 10 iulie 1682, un preot, cu numele de Grăjdan din Ceucani, (Tutova) ia parte ca martor într-un zapis ⁴⁹.

Tot la Birlad, printre martorii dintr-un zapis de vînzare e vorba și de «preuții cei domnești Ignat și Grăjdeanu ot tam» (din Birlad) ⁵⁰. Probabil același preot Grăjdeanu ia parte și la redactarea zapisului din 1686 ⁵¹, și în care Ștefan și cu femeia lui, Todosia, vînd lui Tranoli din Birlad o vie la Nicorești.

Printre martorii lui Stanciul Călugărul din Odobești, care își vinde via în 1697, e vorba și de o femeie Grăjdăneasa ⁵². În acest caz, nu poate fi vorba decît de soția unui Grăjdan.

⁴¹ DIR, Veacul XVI, A. vol. III, 1951, p. 344.

⁴² DIR, Veacul XVII, A. vol. II, 1953, p. 80.

⁴³ Uricariul, XXV, p. 40—41. Data de 1643 e greșită.

⁴⁴ N. Iorga, Studii și documente, XVI, (1909), p. 392.

⁴⁵ N. Drăganu, Codicile pribeagului Gheorghe Ștefan, voevodul Moldovei, «Anuarul Institutului de Istorie națională», Cluj, III, (1926), p. 182, 188.

⁴⁶ Gh. Ghibănescu, Surete și izvoade, XXII, p. 7.

⁴⁷ Ioan Antonovici, Documente birlădene, Birlad, III, 1915, p. 143.

⁴⁸ Gh. Ghibănescu, Ispisoace și zapise, Iași, 1912, vol. II, p. II, p. 24.

⁴⁹ G. Potra, op. cit., p. 263.

⁵⁰ «Miron Costin», Birlad, I (1913), 5, p. 67.

⁵¹ Toma Bulat, Doc. minăstirii Văratec, Chișinău, 1938, p. 109.

⁵² N. Iorga, Studii și documente VII p. 61.